

Архітектура будівництво

Виходить
з 1962 р.
№ 18-20
(1289-1291)
Грудень
2005 рік

За популяризацію
українського слова:

ПОДЯКА ВІД КИЇВСЬКОГО МЕРА

9 листопада 2005 року на День української писемності і мови студентському кореспонденту газети "Архітектура і будівництво" Ігорю Гудиму (ПЦБ-57) вручено подяку від Київського мера за вагомий особистий внесок у справу впровадження української мови як державної в усі сфери суспільного життя, популяризацію українського слова, велику просвітницьку і громадську діяльність та з нагоди Дня української писемності і мови. До подяки було додано і нагороду – годинник від Київської міської держадміністрації (на фото).

Газети університету дуже приємно вітати Ігоря, тому що він активно співпрацює в газеті, починаючи з I курсу. Вміє писати матеріали з багатьох жанрів: інформації, інтерв'ю, спогадів, поетичного твору й ін.

Редакція попросила Ігоря розповісти, як відбувалося вручення відзнаки та нагород:

Ігор Гудим: "Об 11-й годині нас запросили до Колонного залу столичної мерії. Із вступним словом до присутніх виступив заст. голови КМДА В.Д. Борисов. Після отримання подяки від міського

голови та нагороди (до речі, з 80-ти відзначених, студентів було лише двоє. Всі інші – вчителі, редактори журналів, газет, працівники просвітницьких організацій).

Цікаво було послухати й звернення до нас Бориса Олійника – поета, письменника, постійного представника України у Раді Європи.

Запропонували всім й цікаву розважальну програму. Виступали: солістка Національної опери України Валентина Матюшенко, лауреат Держав-

ної премії Анатолій Паламаренко прочитав уривок з твору "Зачарована Десна" О.Довженка та твір Б.Олійника "Трубить Трубіж", заслужений артист України Михайло Тищенко проспівав уривок з опери "Запорожець за Дунаєм" Гулака – Артемювського і ін. Але найбільше вразив мене виступ Неоніли Крюкової. Вірш, який вона прочитала, лунав дуже натхненно й широко.

У Київській мерії нас пригостили шампанським та цукерками "Вечірній Київ".

Інф. А+Б

Роздуми
після відвідин
міністра:

Чи стануть наші мрії реальністю?

(Сподіваємося, що наші випускники допомогатимуть
своїй Альма матер)

У жовтні наш університет відвідав міністр освіти і науки України Станіслав Миколайович Ніколаєнко. Ця ініціатива міністра стала для нас несподіванкою. Адже повідомили ректорат про відвідини напередодні в другій половині дня. І вже об 11-й годині С.М.Ніколаєнко та заступник директора департаменту Вищої освіти Міністерства освіти і науки України В.Д.Шинкарук завітали до КНУБА. Отже, як кажуть, "почистити пір'ячко" було ніколи.

Станіслав Миколайович мав велике бажання познайомитися з колективом університету – студентами, викладачами, співробітниками – оглянути матеріальну базу,

міністра було: "Чому ж у Дніпропетровську це можуть, а у вас ні?"

І справді, чому? Адже у колеґ став сучасний навчальний заклад. Тому, що, наприклад, актовий зал привели до ладу одні випускники, зал Ученої ради – випускники, представники іншої будівельної компанії, бібліотеку – ще інші, спорткомплекс так само.

Якщо переглянути список наших випускників, відомих будівельників, сантехніків, архітекторів, то також набереться велика низка достойних людей, які, мабуть, також не хочуть бачити свою Альма матер у непривабливому вигляді. Ось, наприклад, близько 20 випускників факультету ПСУТ працюють: А.А.Дронов в апараті Кабміну, І.А.Фоменко – заступник голови КДМА, І.М.Удовенко – голова "Укргробиуду", Є.Лішанський – перший віце-президент корпорації "Солідарність", М.МС.Куратов – віце-президент "Київміськбуду", А.П.Орлик – директор департаменту. Ось прізвища випускників ФАТу (9 чол.), які також могли б не залишатися байдужими до потреб КНУБА. Серед них: Л.О.Савиченко – 1-й віце-президент ХК "Київ-Донбас", В.І.Сердюк – директор будівельної компанії "Сомплекс", Д.В.Віленський – президент акціонерного товариства "Старокиївський банк", В.М.Казакос – генеральний директор виробничо-будівельної компанії "КІБЕР", Ф.О.Німко – директор Управління баштових кранів,

В.А.Маринич – директор експериментально-механічного заводу "Металіст".

Допомогти рідному навчальному закладу могли б й випускники СТФ.

Отримали добрі знання в КНУБА й стали відомими професіоналами й випускники будівельно-технологічного факультету (13чол.). Серед них О.О.Омельченко – голова держадміністрації Києва, В.А.Поляченко – голова правління ХК "Київміськбуд", П.В.Захарченко – заст. голови корпорації "Укрбудматеріали", М.І.Палієнко – директор КП "Київський завод алюмінієвих будівельних конструкцій", В.П.Буглак – директор ВАТ заводу ЗБК ДБК-3 ХК "Київміськбуд", В.Г.Нестеров – генеральний директор АП "Київбудматеріали", О.С.Пліпенко – директор ВАТ ЗБК №2 ім.С.Ковальської, В.Ю.Суруп – голова правління ВАТ ЗБК-5, В.Ю.Тимкович – директор ТОВ "Архісан", Н.М.Мхитарян – "Позняки-монтажспецбуд".

Перелічити наших відомих випускників важко через те, що їх дуже багато. Наприклад, КНУБА із задоволенням прийняв би допомогу чи то у вигляді ремонту чи облаштування лабораторій, аудиторій і від випускників будівельного факультету: П.С.Броневичко – начальник державного будівельного комбінату Верховної Ради України, А.В.Овчарова – першого заступника виконавчого директора "Укрреставрація", П.Д.Орлова – генерального директора "Київвиробуду", М.С.Якібчук – генерального директора "Уренгойпрогражданстрой" (Росія, Тюменська область, Новий Уренгой).

Мабуть, це наші мрії? Але, буває й так, що мрії стають реальністю, як у колеґ з Дніпропетровська. Лише треба любити заклад, який навчає тебе протягом 5-6 років, давек ще 3 роки в аспірантурі, й прагнути допомогти йому. Щоб на відвідини міністра освіти і науки, КНУБА також міг з гідністю назвати тих, хто не забуває свою Альма матер.

І.Геращенко

Наші гості: (зліва направо) директор департаменту міністерства освіти і науки В.Д.Шинкарук, міністр освіти і науки України С.М.Ніколаєнко, ректор КНУБА А.М.Туґай, перший проректор В.А.Баженов

Першим на оглядовій дорозі знаходився комп'ютерний клас – а.320, який для нас облаштувала ХК "Київміськбуд". За ним завітали на кафедру будівельної механіки (а.310), де по дисципліні кафедри проходило тестування студентів на комп'ютерах. Міністр зацікавлено знайомився з завданнями, які виконували студенти. До речі, зараз багато хто думає, що тестування на машинах – це новинка. Але ні. Ще 20-30 років тому в нашому університеті на перших контролюючих машинах "Ластівка", що слугувала початком для створення цілого сімейства навчаючих машин від КІБІ-3 до КІБІ-11, відбувалася перевірка знань студентів. І саме тоді якраз в КІБІ було створено основи наукової організації підготовки спеціалістів-будівельників у технічному навчальному закладі, було вироблено комплексний підхід до вирішення проблеми формування спеціалістів різного профілю, що слугувало певним внеском в удосконалення системи вищої технічної освіти. Тоді ж в КІБІ було організовано й кабінет наукової організації учебного процесу (керівник організації Г.Л.Таукач) і лабораторія програмованого навчання та навчаючих машин, яку очолював доцент В.Я.Ожогін. Всі ці ініціативи нашого університету були підтримані Мінвузом УРСР. Про це розповідали гостям ректор університету професор А.М.Туґай та перший проректор, професор В.А.Баженов. Далі С.М.Ніколаєнко та В.Д.Шинкарук відвідали будівельний факультет, розповіли про деканат, проф. П.П.Лізуновим, обмінялися думками з приводу

організації навчального процесу, питань кредитно-модульної системи навчання за положеннями Болонського процесу.

Після оглядання актового залу попрямували до архітектурного факультету. Тут міністрові сподобалася оригінальна споруда факультету, він уважно слухав розповідь про підготовку студентів-архітекторів, яка є незвичайною. Тому що навчають майбутніх спеціалістів-архітекторів по школах, які заснували наші професори В.І.Єжов, В.З.Ткаленко, В.О.Тимохін. Багато чого міг побачити міністр С.М.Ніколаєнко у архітекторів: це й макетування проєктів будівельних споруд, яким в той час займалися студенти, він оглянув скульптурну майстерню, комп'ютерний клас, із задоволенням взяв участь у невимушеній бесіді із кадровим складом викладачів.

Станіслав Миколайович з охотою погодився оглянути, як живуть у гуртожитках. Поруч виявився гуртожиток №1, який у нас є сімейним. Тут молоді живуть у двох блоках, де є 4 кімнати.

Відвідали й ідеально, буфет, медпункт, спортивний комплекс з його басейном та ігровими залами. У лабораторному корпусі гостям запропонували оглянути лабораторію кафедри теплогазопостачання і вентиляції, що складала приємне враження. І насамкінець було відвідано лабораторію будівельних матеріалів, де ХК "Київміськбуд" зробила ремонт, придбала будівельне обладнання. Зустрічав гостей проректор університету, завідувач кафедри технології будівельних конструкцій і виробів, професор Г.Я.Антоненко.

Враження від відвідин університету склалися у міністра освіти і науки непогане, хоч всім нам було зрозуміло: треба, щоб було набагато краще. Й тоді С.М.Ніколаєнко пообіцяв виділити університету на розвиток додаткових коштів.

Але через декілька днів КНУБА опинився в невідомому для себе становищі. Чому? Міністр поїхав віддавати університет нашого профілю в Дніпропетровськ. І враження виявилось не на нашу користь. Там спонсорську допомогу в приведенні в порядок (ремонт, закупівлю сучасного обладнання й ін.) надають власні випускники, які з охотою це роблять. По приїзді в Київ запитанням

Видатні вчені КНУБА

СПРАВА ПРОФЕСОРА ДРАННІКОВА ПРОДОВЖУЄТЬСЯ В ІДЕЯХ І РОЗРОБКАХ ЙОГО УЧНІВ, ОДНОДУМЦІВ І МОЛОДИ

А.М.Дранніков відомий своїми розробками в вирішенні найскладніших проблем інженерної геології й ґрунтознавства, механіки ґрунтів і фундаментобудування. Найголовніші напрями багатолітньої й активної діяльності вченого – це зсуви та заходи по боротьбі з ними, лесові просадочні ґрунти та методи будівництва.

Віршення багатьох гострих питань, пов'язаних з аваріями відомих історичних та архітектурних пам'яток, серед яких: Одеський оперний театр, Андріївська церква, Державна філармонія в Києві, забезпечення стійкості паркової смуги на схилах Дніпра, від Володимирської гірки до Києво-Печерської лаври, зсуви в Одесі, інших схилах Чорномор'я від Краснодарського краю до Абхазії та ще багато об'єктів і споруд здійснювалося під керівництвом професора А.М. Драннікова. До роботи всіх державних комісій, скликаних на час надзвичайних екологічних подій та геологічних катастрофічних процесів, як, наприклад, зсуви в м. Чернівці, утворення льодовикового озера в гірських умовах на річці Зеравшан в Середній Азії, землетрус у Ташкенті, зведення таких важливих об'єктів, як протисейсмі споруди в Алма Аті, високорізьбана ковзанка в Медео, катастрофічний техногенний сел в Бабиному яру в Києві – скрізь для розв'язання проблем запрошували професора Драннікова. Він мав великий досвід у вирішенні багатьох найскладніших інженерно-геологічних питань, гострий розум, інтуїцію та добре володів науковим підходом, миттєво схоплював суть проблеми і нестандартно та логічно обґрунтовував її вирішення.

Народився Абрам Маркович Дранніков у Полтаві в сім'ї службовців 20 жовтня 1905 року. Вчився в середній школі, захоплювався спортом і по закінченню школи з 1922 по 1925 рр. працював інструктором спорту у відділі народної освіти свого міста. На деякий час, із вересня 1926 по березень 1928 рр. виїхав до Палестини в м. Хайфу, де працював майстром у геологічній розвідці. Повернувшись до Радянського Союзу, вступив до Північно-Кавказького індустріального інституту в Новочеркаську, на гірничий факультет, який успішно закінчив в 1933 році, й протягом одного року викладав там ґрунтознавство. В ті часи активно забудовувалося Чорноморське узбережжя здравницями і санаторіями, особливо в Одесі, але завдавали великих збитків зсуви по мезотичних глинах у зв'язку з активною руйнівною дією абразії. Через рік Аркадій Маркович Дранніков був запрошений до Одеси, де очолив бюро з проектування протизсувних заходів при Одеському міськвиконкомі. Під час Великої Вітчизняної війни А.М. Дранніков був в евакуації на Уралі, де працював начальником Всеосоюзного геологіч-

ного фонду у військовому геологічному управлінні в м. Челябінську. Після закінчення війни повернувся в Україну, де очолював різні відповідальні посади в народному господарстві: начальник групи і науковий керівник зсувних станцій геологічного управління УРСР, одночасно здійснюючи викладацьку діяльність.

В ці ж післявоєнні роки плідно й ґрунтовно працював над проблемою попередження зсувів й боротьби з ними. Розробляв класифікацію зсувів та причин, що вони викликають, стосовно до геологічних умов різних ділянок Чорноморського узбережжя – на Кавказі, в Криму й особливо в районі Одеси. Він розробив класифікації й рекомендації про застосування інженерних заходів відповідно до діючих зсувних факторів. Ця ґрунтознавча наука та інженерна праця була оформлена і захищена А.М. Дранніковим в 1940 році як кандидатська дисертація, а далі вийшла окремим розділом в опублікованій ним монографії й підручнику для студентів – будівельників "Інженерна геологія", виданий і виданням в 1959 році.

Але в країні все нагальніше постає питання про тактику й стратегію будівництва

20 жовтня 2005 року виповнилося 100 років із дня народження видатного вченого, блискучого лектора і педагога, доктора геолого-мінералогічних наук, професора, завідуючого кафедрою основ і фундаментів (1954 – 1970рр.) нашого університету Абрама Марковича Драннікова.

на лесових просадочних ґрунтах, які поширені на значних територіях Радянського Союзу. Це Україна, де лесами покрито приблизно 67% території, південь Росії, Казахстан, Узбекистан та інші республіки. Численні значні просідання особливо в разі прокладання зрошувальних каналів у південних посушливих землях, деформації багатьох відомих пам'яток архітектури, аварії новозбудованих будинків, все це вимагало широкомасштабних науково – дослідних робіт, в тому числі в польових умовах, і узагальнення, класифікації та розробки інженерних заходів для будівництва на різних типах ділянок із просадочними лесовими ґрунтами.

За результатами своїх досліджень по будівельним властивостям лесових просадочних ґрунтів А.М. Дранніков підготував докторську дисертацію й в 1948 році успішно захистив її та отримав учений ступінь доктора геолого – мінералогічних наук.

Через рік рішенням ВАК був затверджений у вченому званні професора і працював на посаді професора кафедри гідрогеології Київського гідромеліоративного інституту, одночасно за сумісництвом виконуючи обов'язки керівника групи інженерних вишукувань в Гідроцивільпромубуді; працював членом наукових рад в секції будівництва і архітектури Мінвузу СРСР, експертної комісії Мінвузу СРСР, науково – технічної ради Держбуду УРСР, Вченої ради Академії будівництва і архітектури УРСР, Комітету Академії будівництва і архітектури СРСР по координації робіт у галузі механіки ґрунтів, міжнародного комітету з механіки ґрунтів і фундаментобудування й багатьох інших.

З вересня 1954 року Абрам Маркович Дранніков – професор кафедри основ і фундаментів, а з 1965 року й до передчасної смерті 8 січня 1970 р. – очолював кафедру основ і фундаментів Київського інженерно-будівельного інституту. А. М. Дранніков постійно проводив широку громадську та наукову діяльність в Академії архітектури, Держбуді, Дніпроцивільбуді, Київському міськомі, беручи участь в експертних комісіях та наукових і науково-технічних радах.

А. М. Дранніков розробив карту інженерно-геологічного районування Києва й склав таблиці фізико-механічних властивостей ґрунтів, що входять до геологічної будови території нашого міста. Він розро-

бив рекомендації щодо будівництва у різних інженерно-геологічних районах Києва й багатьох міст України із складними інженерно-геологічними умовами.

Абрама Марковича неодноразово відзначали подяками у наказах по КІБІ та державними нагородами, серед них: орден "Знак Пошани" – указом Президії Верховної Ради СРСР від 14.01.1944 року; медалі "За трудову відзнаку" та "За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні" – 1949 року.

Професор Дранніков опублікував 65 друкованих праць, в тому числі 4 монографії, зокрема, написав й видав необхідні для майбутніх будівельників підручники: "Інженерна геологія" (1959 р.), "Інженерна геологія" (1961 р.) (вірменською мовою); "Інженерна геологія", 2-е видання (1964 р.); "Гідрогеологія" (1972 р.) посмертне видання. Цими підручниками й дотепер користуються студенти, вивчаючи курс інженерної геології та гідрогеології.

Підготував дванадцять кандидатів наук: В. Ф. Рибіна, ...Сфімова, В. С. Васильєвського, Г. П. Степаненко, А. О. Головченко, М. В. Корнієнко, Ж. В. Хрустеву, Л. І. Апрод, В. І. Хазіна, П. П. Личова.

Заснував і керував галузевим науково – дослідно-лабораторією основ і фундаментів при кафедрі, був одним із нау-

кових керівників і консультантів з проектування та будівництва Київської гідроелектростанції, Київської гідрокамульованої електростанції, із питання підготовки до забудови запланованих земель Дніпра методом наміву піщаних ґрунтів у Києві та інших містах України.

Професор Дранніков заснував міжвідомчий науково – технічний збірник "Основи і фундаменти", який видається кафедрою донині. У збірнику публікує свої праці науковці, викладачі та аспіранти як кафедри основ і фундаментів КНУБА, так й інших навчальних закладів та наукових установ України.

Абрам Маркович був дуже привітною, дотепною й гострою на слово людиною, особливо любив спілкуватися з молоддю – студентами та аспірантами, нікого, не залишаючи поза увагою, всім намагався допомогти порадою та у вирішенні різних наукових проблем. Він любив влаштовувати загальні чаювання, коли у невмигучій обстановці відбувалося спілкування молодих науковців з видатним вченим, часто запрошував молодь до себе додому, де за чаєм теж відбувалися наукові семінари.

Традиції, закладені Абрамом Марковичем Дранніковим, продовжували наступні керівники колективу кафедри. Особливий розвиток вони отримали в наш час, коли кафедра очолює доктор технічних наук, професор Ігор Петрович Бойко. Проблеми, над якими працював А.М. Дранніков і його учні, які й нині продовжують працювати на кафедрі (це професори М.В. Корнієнко, Г.П. Степаненко), отримали під керівництвом професора Ігоря Петровича Бойка новий розвиток на більш високому сучасному науково – теоретичному рівні й продовжують його аспірантами В.О. Сахаровим, В.М. Ключкою, О.О. Арешкович, В.С. Носенком та ін.

Життя продовжується, й наука в напрямку дослідження зсувів та просадочних ґрунтів і методів будівництва в складних геологічних умовах сучасного міста розвивається далі працями молодих і завзятих науковців кафедри.

І. Бойко,
зав. кафедрою основ і фундаментів, професор,
Г. Степаненко,
професор кафедри

Ювілейні дати

50 РОКІВ ЗАСНУВАННЯ КАФЕДРИ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ

Привітати колектив кафедри прийшли: керівництво університету, факультетів, гості з організацій й ін. Завітали й працівники кафедри з різних років. Серед них д.е.н., професор, зав. кафедрою університету ім. Т.Шевченка І.О.Лютий, к.е.н., керівник департаменту цінних паперів банку "Київ" М.М.Китівський, керівник департаменту Державного комітету регуляриної політики і підприємництва України О.В.Головко, к.е.н., доцент, гол.редактор журналу "Економічний часопис" А.М.Матвійчук й ін.

Перше слово узяв завідувач кафедри, к.е.н., професор Володимир Миколайович Лич. Він розповів про етапи життя кафедри протягом півстоліття її існування. І етап – 50-60-ті роки ХХ ст. – становлення під керівництвом її фундатора Якова Устиновича Лінійчука, коли у штаті було лише 6 чоловік. В цей час основна увага в науковій роботі кафедри була зосереджена на дослідженні проблеми генезису товарно-грошових відносин. По цію проблематиці стосовно сільськогосподарського виробництва захистив докторську дисертацію сам засновник кафедри. У ці роки кандидатами наук стали провідні викладачі В.І.Ляшенко, О.Ю.Мельник, В.П.Меншиков, М.П.Юрченко, Є.С.Тімукін, І.О.Шербатюк.

Другий етап 70-80-ті роки – розквіт кафедри, коли значно активізувалася науково-дослідна робота й колектив поповнився молодими, енергійними,

у листопаді кафедра економічної теорії університету відзначала подвійне свято: півстоліття з часу заснування та майже 100 років від дня народження її організатора й фундатора Якова Устиновича Лінійчука, який очолював колектив протягом 32 років.

населення в період становлення ринкових відносин й ін), виховує студентську молодь в якості кураторів груп, працює над підручниками, методичними посібниками й ін.

Нарешті, IV етап – початок ХХІ століття, коли розпочалося відродження кафедри. В цей час колектив поповнився двома перспективними викладачами О.П.Омельяненко, Б.Е.Головаш. Стає кандидатом наук А.Л.Скрипник. Розробляються 5 нових курсів: "Економічна теорія", "Макроекономіка", "Світова економіка", "Основи ЗЕД", "Сучасна економічна теорія". Щороку в світ виходить по 8-10 наукових та науково-економічних публікацій. Науковці беруть участь у наукових конференціях, семінарах, круглих столах не лише в Україні, а й за кордоном, рецензують монографії, дисертації, статті й ін. Розробляється й нова науково-дослідна робота: "Людський капітал України: стан, проблеми та перспективи відтворення". Отже, приємо

творчими викладачами. У цей час впроваджуються в практику викладання сучасні методи навчально-виховної роботи. Кафедра має дві спеціалізовані аудиторії, обладнані спеціальними машинами "КИСИ-5" й до "КИСИ-10", необхідні навчально-методичні розробки. Викладачі В.В.Вакулєнко, В.В.Гейдод, І.І.Гончаров, В.В.Кисіль, В.К.Константинов, І.В.Корольов, В.М.Лич, І.О.Лютий, А.М.Матвійчук, В.І.Науменко, В.І.Скиченко, В.Д.Старченко, В.І.Філіпенко стають кандидатами наук. Штат викладачів збільшився до 18 чоловік.

Важкий період – 90-ті роки – виживання. Це третій етап роботи кафедри. Знову штат зменшився до колишньої цифри – 6 викладачів. Набагато зменшилася кількість годин навчання політехномії і разом з цим збільшилася навантаження, з 550 годин до понад 900 на одного викладача. удесяти разів зменшилася реальна заробітна плата. Проте колектив кафедри: доценти В.В.Гончаров, В.Д.Скиченко, В.І.Філіпенко та ст.викладач Т.І.Іванюк на чолі із зав. кафедрою В.М.Личем багато працює, тягнучи на собі це

відзначити, що активний процес відродження кафедри триває.

Проректор з навчальної роботи університету, професор М.М.Осетрін зачитав наказ ректора КНУБА у зв'язку із 50-річчям заснування кафедри ЕК. У ньому відзначено Грамотою університету та грошовими преміями за сумлінну й плідну роботу кандидатів економічних наук, доцентів: В.В.Гончарова, Б.Е.Головаша, В.Д.Скиченко, асистентів О.П.Омельяненко, Е.Й.Савченко, ст.аб. М.М.Зінченко, зав.методичним кабінетом Т.І.Іванюк.

Приємо було слухати виступи деканів будівельного факультету, які зосередили свою увагу на досягненнях колектива-ювіляра. Виступили декани факультету, професор П.П.Лізунов, професор Л.Т.Шкельов, що очолював факультет протягом 25 років, доцент А.М.Станкевич, викладачі, гості.

Вітання, вітання, вітання. Свято принесло господарям великий емоційний заряд від зустрічей, спогадів, побажань нових звершень у праці для річного 75-літнього навчального закладу.

Новини

Конкурси

МІЖНАРОДНИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ КОНКУРС "АРТЕКА-4"

Відбувся 10-15 жовтня 2005 року на архітектурному факультеті нашого університету. У конкурсі взяв участь 101 студент з 16 архітектурних факультетів України та Росії. Цей конкурс має понад десятирічну історію, що пов'язана із загальними тенденціями розвитку архітектурної освіти і архітектурної справи. Ми попросили зав. кафедрою дизайну архітектурного середовища КНУБА, доктора архітектури, професора Віктора Олександровича Тимохіна розповісти про історію конкурсу та результати "Артека-4".

"Останнє десятиліття ХХ сторіччя провідні міжнародні організації оголосили роками охорони та захисту довкілля та оточуючого середовища, закликаючи до збереження, відродження й відновлення другої істотної природи людства, її гуманізації та естетизації. У рамках цих звернень на архітектурному факультеті КНУБА у 1993 р. було започатковано міжнародний студентський конкурс "АРТЕКА", організацію якого очолила нова на той час кафедра дизайну архітектурного середовища. Філософські і професійні засади конкурсу сформувалися виходячи з його назви – "АРТЕКА" – "Архітектура та екологія" і гасла – "Простір проти стресу". Оскільки аббревіатура назви конкурсу передбачала версія латинського прочитання, остільки друге гасло конкурсу – "АРТЕКА: Ліки проти стресу" – ще в більшій мірі підкреслювало "профілактичне" значення архітектурного простору в боротьбі з "хворобами", насамперед з естетичними стресами в оточуючому середовищі.

Були ще не менш важливі причини, що спонукали до організації конкурсу: перебування архітектурної освіти на Україні, а сьогодні – і в Європі; відсутність на той час і тепер можливостей для творчого спілкування студентів різних архітектурних шкіл; пошук нових форм викладання професійних дисциплін і засобів архітектурної освіти, а також актуальність пошуку нових традицій щорічних оглядів конкурсів дипломних проєктів й ін. Відповідно до цього "АРТЕКА" отримала ще одну назву – "Київська осіння школа". Головним завданням цієї школи повинно було стати опрацювання в конкурсійній формі ідей збереження, відродження та оновлення архітектурних образів київського середовища. Конструктивне осмислення метафоричного характеру поняття "середовище", його теоретичної невизначеності й розмитості границь також входило у конкурсні задачі. Середовищні задачі конкурсу включали рефлексію власної оцінки етично-філософських колізій у розвитку сучасної архітектурної творчості, а саме: протиріччя директивної ідеології проєктування і "сучасного руху" з тенденційністю "захи-

щаючого" чи "адаквативного" проєктування і "контрчасного руху"; протистояння революційно-романтичного міфу "архитектора-режисера" і еволюційно-реалістичного міфу "архитектора-актора"; конфлікту тенденцій до експериментування і нововведень і бажань слідування генетично виваженому закону природного розвитку штучного середовища "Homo urbanus" ("Людини міської"). Спроба примирення цих протистоянь стала основою для розробки серії програм "АРТЕКИ", надала цим програмам концептуального змісту. На погляд організаторів один із напрямків пошуку середовищної концепції лежить у сфері дослідження контекстуального характеру середовища, переходу від ідеології стилізації до широкого використання засобів і методів жарового архітектурно-містобудівного проєктування оточення, однаково комфортного для різних типів "Homo urbanus" (різних верств міського населення).

Спіраючись на ідею Ш.Фур'є – "серії народжують гармонію" – а також, визнаючи "АРТЕКУ" як динамічно еволюційний архітектурний захід, що має свої горизонти і перспективи, організатори конкурсу надали йому серіального характеру. "АРТЕКА-4" за своїм змістом, а також у відношенні до тим, що тетрактида, тобто чотириох-ступеневий розвиток, є символом цілісності динамічних процесів, завершує першу серію студентських конкурсів і символізує перехід до нових якісних змін. "АРТЕКА-1" і "АРТЕКА-2" відбулися в Києві у жовтні 1993 року і в Аусбургу (Німеччина) у травні 1996 року відповідно до тематики: "Архітектурний пейзаж" в міському інтер'єрі: вулиця Костельна в Києві: свята і будні"; "Дім у курдонері на схилі: Українсько-баварський клуб у Києві". Темою "АРТЕКИ-3" (Київ, жовтень 1997 року) став "Правий і лівий берег: силует і панорама Києва: жанровий розвиток". У "АРТЕКИ-3" взяли участь понад 60 студентів з 12 архітектурних факультетів України, а також з Гентського університету (Бельгія). У першій і другій "АРТЕКИ" успішно працювали студенти з України, Росії, Німеччини, Австрії, які створювали

творчі бригади, що іноді були інтернаціональними за складом. Визначно, що ключові ідеї серіального конкурсу зберігають свою актуальність, слід констатувати сьгодні факти поступових змін в уявленнях про цінності "Homo urbanus", про міське середовище, про архітектуру екологію, освіту й ін. Найбільш вражаючі зміни за останні 10 років відбулися у київському середовищі. Незворотні зміни в ландшафті, відкриття забудови від міського планування, тотальна неспівдана "підгонка" під відомі архітектурні стилі, відсутність долі "критичного регіоналізму" в українській архітектурі, занедбання конкурсної справи – все це вимагає нових підходів і діяльності "АРТЕКА", узагальнення і створення картотеки нових ідей. "АРТЕКА-4" завершує першу серію і, спираючись на власний досвід і досяг-

функції обслуговування, насамперед міського населення. Сьогодні у зв'язку зі значним зростом транзитного руху і міграційних потоків у центральній частині міського каркаса виникають поки що нові для Києва типи міського середовища – транспортно-пересадочні вузли. Розміщуючись на правому й лівому березі Дніпра по периметру центральної частини міста, вони утворюють ландшафтно-окультурення, свого роду "намисто", загальноміських і позаміських функцій, які з'єднані між собою колами залізничної, санитарно-захисних зон і малої окружної дороги. Ці три кола, накладаючись і сплітаючись між собою, виконують провідну роль у архітектурно-містобудівній композиції Києва і при використанні їх внутрішнього потенціалу стають основою формування київського містобудівного ансамблю і відповідної системи нових квіт-

ти ілюстровану програму їх функціонального змісту, поверховості, образно-символічного і композиційного розвитку, що в сукупності стане першим кроком до створення картотеки і поля вибору тем для наступних "АРТЕК". Для розробки програм, що увійдуть у картотеку тем, пропонувалося розглянути ландшафтно-містобудівні впливи транспортно-пересадочних вузлів і створення нових майданів на подвійному колі залізничного кінця із санітарно-захисними зонами й кільця малої окружної дороги. Серед них: Привокзальний, Житомирський, Ковельський, Вишгородський, Портовий, Чернігівський, Броварський, Ново-Харківський, Ново-Московський, Дарницький, Дніпропетровський, Одеський і Віницький майдани. У журі конкурсу були запрошені представники провідних архітектурних шкіл, організацій та установ Києва. Серед них: Д.І.Антонюк – канд. архітектури, професор Національної Академії мистецтв і архітектури; Ю.М.Білоконь – доктор архітектури, професор, директор "Діпромісто"; М.І.Биков – головний архітектор компанії "Агромат"; В.Ю.Глеба – головний художник, заст. головного архітектора Києва; М.М.Дьомін – доктор архітектури, професор, завідувач кафедри КНУБА; В.В.Желтовський – заст. директора "Інституту генерального плану" Києва; М.Я.Ксєневич – канд. архітектури, доцент, заст. начальника "Центру містобудування та архітектури", начальник департаменту містобудування; В.Ф.Присяжко – головний архітектор м. Києва; В.О.Тимохін – доктор архітектури, професор, завідувач кафедри дизайну архітектурного середовища КНУБА; І.О.Фомін – доктор архітектури, професор, завідувач кафедри містобудування КНУБА; В.Г.Чемарьов – директор "Інституту генерального плану Києва"; В.Г.Штольго – доктор архітектури, президент Української академії архітектури.

Великий приз "АРТЕКИ" отримав проєкт А-379, який виконали студенти архітектурного факультету КНУБА: А.Армамасцева, С.Лісняк, Н.Саломатіна; спеціальний приз – "За збереження своєрідності середовища" отримав проєкт А-213 студентів архітектурного факультету Національного університету водного господарства та природокористування, м. Рівне: Ю.Андрійчука, П.Бенедюка, І.Тадри; спеціальний приз – "За новизну рішення" отримав проєкт М-623, студентів архітектурного факультету КНУБА: О.Андропової, М.Блажівської, Н.Тихонок;

ських майданів на границі, що одночасно розділяє та об'єднує центральну, середню і периферійну частини міста, тобто "дитинище" і "поділ". Одна з провідних функцій цих майданів полягає в організації в'їзду-вийзду з центральної частини міста у формі своєрідних "міських брам" у "стінах дитинища", роль яких виконує потрійне кільце залізничної, санитарно-захисних зон і малої окружної дороги на правому й лівому березі Дніпра. Границі нового київського дитинища, не чіпаючи історичної забудови, стають джерелом розвитку та організації нового композиційного й функціонального ривня міського планування й забудови у вигляді кола архітектурно-містобудівних ансамблів, що з'єднують ці береги. У зв'язку з цим тема "АРТЕКИ-4" отримала назву: "Коло київських міських брам: середовище нових майданів". Мета і завдання полягали у тому, щоб у ході конкурсу обстежити й закартографувати 15 ділянок міської території і на цій основі запропонувати систему оригінальних середовищних образів і символів брам нового київського дитинища з детальною проробкою одного з найважливіших київських майданів – Привокзального. Для системи нових київських майданів треба було запропонува-

було сформовано творчі бригади студентів, які працювали протягом трьох днів і запропонували на суд журі 21 проєкт. Після інтенсивної роботи журі вивело свій вердикт і відзначило переможців АРТЕКИ-4. Великий приз "АРТЕКИ" отримав проєкт А-379, який виконали студенти архітектурного факультету КНУБА: А.Армамасцева, С.Лісняк, Н.Саломатіна; спеціальний приз – "За збереження своєрідності середовища" отримав проєкт А-213 студентів архітектурного факультету Національного університету водного господарства та природокористування, м. Рівне: Ю.Андрійчука, П.Бенедюка, І.Тадри; (заклікання на стор. 4)

ПЕРШИЙ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИЙ КОНКУРС ДИЗАЙНЕРІВ-ДЕКОРАТОРІВ

У квітні 2005 року компанія Українські міжнародні експозиції оголосила перший експериментальний конкурс молодих дизайнерів. Конкурс проводився з метою визначення нових імен у українському дизайні інтер'єра й експозицій. До конкурсу були залучені студенти провідних дизайнерських шкіл: кафедри дизайну інтер'єра і меблів Університету технологій й дизайну, кафедри дизайну архітектурного середовища Київського національного університету будівництва й архітектури, а також учні Інституту прикладного мистецтва ім. Бойчука.

На першому етапі конкурсу за умовами улаштувачів учасники проєктували інтер'єр кожного по функції приміщення з використанням етномотивів (як основна вимога) будь-якої країни або будь-якого народу світу. На конкурс був поданий 31 проєкт. Представницьке журі визначило 17 кращих проєктів, автори їх були запрошені для участі в другому турі. Другий тур проходив у рамках традиційної виставки Decor Gifts у приміщенні виставочного комплексу КиївЕкспоПлаза. У павільйоні, по-перше, була улаштована прекрасна виставка всіх поданих на конкурс проєктів інтер'єрів. По-друге, там же були улаштовані спеціальні відкиси для проведення другого туру конкурсу. Виставка показала досить високій рівень творчого потенціалу студентів, неординарність способу мислення, гар-

ну графічну підготовку, адже всі проєкти були виконані руками без залучення комп'ютерної техніки, що дає в результаті ясність, але трохи набридлі глядачеві ідеалізовані картини. У даному ж випадку автори мали можливість розкритися як художники, що володіють ексклюзивною графікою. Учасники ж другого туру повинні були за два дні з представлених їм матеріалів, із залученням необхідного реквізиту в натуральну величину у виділених приміщеннях декорувати вітрину магазину подарунків. У даному конкурсі також було продемонстровано вже досить високу майстер-

ність конкурсантів. Процес роботи і його результати привернули увагу фахівців і глядачів.

29 Травня 2005 року були підведені підсумки другого туру. Головний приз на думку авторитетного журі й організаторів (ініціаторка на міжнародну виставку декору в Мілані) завоював студент Інституту технологій й дизайну Руслан Агшулін. Як кращі були відзначені і премійовані роботи студенток уже згаданого університету Ольги Ковтун і Марії Вергезової з КНУБА.

Представники багатьох дизайнерських фірм і майстерень

дуже зацікавилися талановитою молоддю. Учасники конкурсу і переможці одержали привабливі пропозиції по працевлаштуванню і продовженню своєї творчої кар'єри.

Неадовзі планується проведення нового конкурсу, більш представницького, із залученням молодих дизайнерів з багатьох регіонів

України. Таке починання й ініціативу треба вітати, оскільки воно сприятиме формуванню поняття "український дизайн" не як декларації, а як реального явища у світовому мистецтві.

М. Шемседінов,
канд. архітектури, доцент КНУБА

Організатори конкурсу компанія "Українські міжнародні експозиції" (відп. Юлія Миронова)

Таня Гладка біля своєї роботи

Учасниця, аспірант кафедри основ архітектури Оля Бикова

Марія Вергезова з матюмо під час підготовки до конкурсу

(початок на стор. 3)

спеціальний приз – "За новизну рішення" отримав проєкт М-623, студентів архітектурного факультету КНУБА: О.Андропова, М.Блажівської, Н.Тихонюк; спеціальний приз – "За композиційну цілісність" присуджено проєкту А-777 студентів архітектурного інституту Національного університету "Львівська політехніка": Д.Яреми, В.Лозицького, І.Копиляка, Б.Гоя; спеціальний приз – "За різноманітність програми" отримав проєкт Е-123 студентів архітектурного факультету КНУБА О.Богданової, В.Оскілко, В.Прасолової (за участю Р.Бахтіярова); спеціальний приз – "За концептуальність програми" присуджено проєкту ААА-3 студентів архітектурного факультету Придніпровської державної академії будівництва і архітектури, м. Дніпропетровськ: О.Грбовського, А.Товстик, А.Капоруліної; спеціальний приз – "За графічну культуру" присуджено проєкту Н-777 студентів архітектурного факультету Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, м. Київ: М.Моринюк, І.Гаврилюк, М.Карнаухової, Т.Морозюк, К.Сороки, О.Казимирської, С.Гончар, Т.Босиц, К.Комарова, Н.Бесараб, К.Міхенко, О.Шкири.

Окремі призи, премії й подарунки отримали студенти, чий проєкт були відзначені фірмою "Агрома". Серед них проєкти студентів КНУБА, Придніпровської державної академії будівництва і архітектури, Ростовської академії архітектури і будівництва (Росія), Донбаської національної академії будівництва і архітектури, Харківського державного технічного університету будівництва і архітектури.

Для забезпечення успішної роботи конкурсу оргкомітет співпрацював із багатьма спонсорами. Особлива подяка "Центру містобудування і архітектури" ГоловаПУ м. Києва, зокрема, начальнику департаменту цього центру, канд.арх., доц. М.Я.Ксеневичу.

Конкурс викликав зацікавленість, мав значний успіх і резонанс серед архітектурної громадськості Києва й України. Цього не сталося би без дієвої допомоги керівництва університету й деканату. За думкою багатьох учасників, журі і спонсорів конкурс "АРТЕКА" став одним з етапів подальшого розвитку архітектурної освіти в Україні. Результати конкурсу можуть стати в нагоді при обговоренні проблем гармонізації й розвитку міського середовища в Голово-Київській архітектурі, у міській адміністрації.

В.Тімохін
д.т.н., професор

П'ЯТИЙ МІЖНАРОДНИЙ КОНГРЕС З УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ У ФРАНЦІЇ

22-27 серпня 2005 р. У Франції, м.Лілль проходив 5-й міжнародний Конгрес з управління проєктами. Конгрес проводився на базі інституту ISGI – Institut Supérieur de Gestion Industrielle, при підтримці Group ESG Lille, інституту проєктного менеджменту PMI, а також міжнародної асоціації управління проєктами IPMA. Організатором виступив професор Французького Університету Крістоф Бреділлі (Christophe N. Bredillet).

Протягом п'яти днів своєї роботи та досягнення представляли у вигляді доповідей провідні професори та аспіранти світу. В ході семінарів разом працювали і спілкувалися професори, аспіранти та студенти з 40 країн світу: Франції і України, Канади і Австралії, Росії і Індії та ін. Під час виступів лектори торкалися різних проблем розвитку проєктного менеджменту у світі та формування проєктного бачення у суспільстві. Серед доповідей були представники світового банку World Bank, космічного агентства з аеронавтики США NASA, департаменту з обслуговування проєктів ООН UNOPS, компанії Ericsson, також професори провідних університетів світу і ін. Серед слухачів були студенти і аспіранти як французьких, так і міжнародних вузів.

Програма семінарів містила велику кількість ділових ігор, що давало можливість безпосереднього спілкування між професорами та студентами, дискусії доволі часто продовжувалися за вечерею, у легкій невимушеній обстановці.

На конференції були представлені 6 секцій: 1. "Міжнародні проєкти розвитку"; 2. "Міжнародні проєкти, програми розвитку та моделі технологічної зрілості у державному секторі"; 3. "Знання та трансфер стратегій в операціях NASA"; 4. "Стратегічне планування та здійснення мультипроєктного управління"; 5. "Від стратегії до проєкту"; 6. "Молодіжна".

У конференції взяли участь 120 учасників, з них 45 виступили з доповідями. Київський національний університет будівництва та архітектури на конференції представляли викладачі та студенти ка-

федри "Управління проєктами" у кількості 9 осіб на чолі із зав.кафедрою управління проєктами д.т.н. професором С.Д.Бушуевим. Шестеро представників кафедри виступили з доповідями. Так, доповідь на тему: "Розвиток професії Управління проєктами у країнах з перехідною економікою. Бачення, стратегія, програма" зробив завідуючий кафедрою УП, д.т.н., професор С.Д.Бушуев; асистент кафедри, аспірант О.М.Шаровара розповів про "Інформаційні технології в проєктах управління автоматизованими документами", з доповіддю "Управління якістю у проєктах соціального спрямування та захисту навколишнього середовища" виступила асистент кафедри, аспірант С.В.Міщенко. Троє магістрантів кафедри також підготували доповіді й виступили з ними. Це В.В.Гусев, який розповідав про "Використання збалансованих карток урахування проєкту виконання інноваційних проєктів", К. Шварко ("Рейнжиніринг процесів в умовах середовища з великим рівнем невпевності") та А.Захаров ("Проблеми і перспективи формування правильного розуміння професії проєктного менеджменту, як професії у молоді в Україні").

О.Шаровара,
аспірант кафедри управління проєктами університету

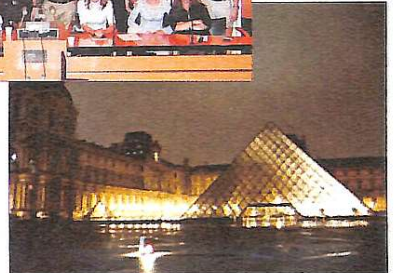
Українська група з професором Рарселлом Арчілбадом.

Споруда північного вокзалу

Члени міжнародного осередку молодих проєктних менеджерів.

Центральна площа м. Лілль

Спроба аналізу БЛАЖЕНСТВО РОЗУМУ У ЗНАННІ

Знання, як відомо, сила, та ще й неабияка! Освічену людину завжди шанували, перед нею відчинялися чи не всі двері, розкривалися добрі перспективи. У наш час деякі молоді люди ставлять собі за мету отримати (купити) диплом, а не ґрунтовні знання, чим позбавляють себе тієї найбільш важливої переваги, яку у водні не втопити й вогнем не спалити. Від чого ж залежить рівень знань сучасного студента?

Проаналізувати це вирішила О.Комінецька, студентка нашої газети. Це відбулося як вона побувала на лекції доцента кафедри зарубіжної літератури Світлани Тарасівни Лидьківської у Київському національному педагогічному університеті ім.Драгоманова.

Отже, рівень знань сучасного студента насамперед, звичайно, залежить від рівня інтелектуального розвитку, працьовитості молодого людини та мети, яку вона ставить перед собою: для чого вступає в той чи інший навчальний заклад, для чого отримує п'ять чи шість років шкільної (чи спідничної) за партою, наскільки їй цікава та спеціальність, яку вона здобуває.

Рівень знань цілком залежить від самого студента. "Від самоосвіти, самостійного опрацювання літератури. Також від того, чи любить молода людина читати взагалі, пізнавати світоглядні речі. Викладач, зокрема в Університеті, виступає лише як орієнтир", говорить Світлана Тарасівна.

Усі викладачі поділяються на три категорії. Перша – це лектор, якому байдуже, чи буде знати студент його предмет, чи ні; до другої належить той викладач, який добре пояснює, намагається втовкмачити знання у голови своїх вихованців, працювати з ними. Остання категорія найдіксішша і найкраща – це той, коли лектор сам "живе" матеріалом, читає предмет настільки захоплено, що студент хоче його вичасти, піти для того в бібліотеку і ін.

"Рівень знань у студентів багато в чому залежить від викладача, наскільки він правильно вміє подати свій матеріал, щоб породити в молодих людей бажання працювати над собою", – так відповіли на запитання лектора самі студенти педуніверситету.

Важливим є також те, наскільки добре сприймає лекцію студент. Комусь треба додатково сісти і багато працювати над матеріалом, а є й такі, що відразу все "хапають на льоту". На мою думку, багато залежить від того, чи вміє та чи інша молода людина нестандартно мислити відповідно до ситуації. Можна записувати лекцію слово в слово, а можна придумати спеціальні позначки, що дає змогу уважніше слухати викладача, слостерігати за записами на дошці" вважає п'ятикурсниця дефектологічного факультету Ніна Федоренко.

Чи вийти зі стін рідної Альма матер з порожньою головою, чи "підкованим", ерудитом фахівцем, вирішує кожен для себе сам. За умови доброї співпраці викладача і студента, де кожен намагається совісно і з серцем викласти відповідно до свого місця, високий рівень знань гарантовано.

О.Комінецька,
студентка

Афоризми про знання:

Живи так, ніби живеш останній день. Навчайся так, ніби маєш жити вічно.

Легше писатися багатьма знаннями, ніж добре оволодіти небагатьма.

(Л. Воєнарг)

Цілковита необізнаність призводить до цілковитого тулоупства.

(Гельвецій)

Розум людський має три ключі, які все відкривають: знання, думка, уява.

(В. Гюго)

Люди перестають думати, коли перестають читати.

(Д. Дідро)

От всей души ВСІ ДОРОГИ ВЕДУТЬ ДО КНУБА

На фотографії зображено випускників будівельного факультету КІБІ 1955 року. Отже, минуло півстоліття з часу закінчення ними свого улюбленого навчального закладу. Зустріч відбулася 28 травня 2005 року в рік 75-літнього ювілею КНУБА.

Зараз під час переліка випускників, зображених на фото, Ви зрозумієте,

"ЗНАЯ КИСИ МИ НЕСЕМ ВИСОКО"

В строю інженерном уже мы полвека... (А много ли это для человека?) Трудно осмыслить ушедшее время – Мысли отдавали времени бремя... Ясно одно: слишком много потерь – С этого встречи начнем мы теперь... Марик и Эдик, Женя и Коля, Ваня, Гречинин, Петя и Толя, Петя, Ильоха, Юра, Борис, Ваня Крючков... "Остановись!" Хочется крикнуть... но не поможет, Время в уздечку зажать мы не сможем... Память товарищей наших потчим: В столпки нальем, постоем, помолчим...

В эти минуты я чувствую время, Жизни прошедшей суровый оскал... Но мы – КИСИшное, славанное семья, Труд наш весомый в годах не пропал. В эти полвека мы сделали много, Начав в XX-м, вошли в XXI й...

Разными были наши дороги... Родине отдали душу и нервы... Родина, где ты? Рассыпалась, милая... Мы разбрелись по огромной Земле... Грустно, друзья, и картина унылая – Будто развед в нашей славной семье. Время нас лечит, но то, что внедрилось В юные годы в нас глубоко, В смысле хорощем не излечилось: Знамя КИСИ мы несем высоко! Только на Западе понял я истину: Мы не ценили культуру свою, Школу, врачей, педагогов неистовых, Родину нашу, "неньку" свою. Как мне обидно за нас, нерадивых, Как мы не любим свой быт и себя! Что же нам сделать, чтоб в ранге счастливых Числила нас европейцев семья?

наскільки наш навчальний заклад є авторитетним, широкознаним в Україні та далеко за її межами науковим, освітнім й культурним центром, якщо його випускники є такими відомими й гідними його імені.

Погляньте на фото, біля КНУБА зліва направо стоять: Річард Дворецкий, Ка-

терина Погребняк, Ісаак Кац (автор вірша, присвяченого Альма матер), Олександр Трофімов, Володимир Здон (Заслужений будівельник України), Владислав Янчевський, Давид Черкаський (народний артист України, відомий мультиплікатор), Олег Цибульський.

Разными будут людские дороги... Кто же на счастье нам выдаст кредит? В мире сегодняшня, в мире бушующем Есть островок, именуемый "Встреча"... Хочется верить, что в слове есть будущее, Встреча сегодня – есть новых предтеча. Дай же нам, Бог, не терять оптимизма, Выдержат, выстоят, дух укрепят, Смену эпох с окончанием "изм" "Переморгать" и с надеждою жить!

Все, что сказал, все от чистого сердца, Не покривил я душою никак, В слове моем нет ни чуточки перца... Был и останусь вам другом...

Исаак
Май, 2005 г. И. Кац

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

Шановного професора кафедри міського будівництва нашого університету Євгена Олександровича Рейцена вітаємо з чудовим ювілеєм!

Це ім'я відоме й шановане шахістами всього світу, адже професор Рейцен має звання: заслужений майстер спорту України, національний гросмейстер з шахової композиції. Він є суддею національної міжнародної категорії, статором збірної України з розв'язування шахових композицій. Євген Олександрович – двічі срібний тренер першості світу з командних змагань (2001, 2004рр.).

Наш університет є гідним, що професор Є.О.Рейцен – єдиний в нашій столиці заслужений майстер України з шахової композиції. Вже рік минає з часу як у світ

Ректор КНУБА, професор А.М.Турай вітає професора Є.О.Рейцена із відзнакою "Відмінник освіти України"

виходить журнал "Проблеміст України", де професор Рейцен є головним редактором. Цікава відомість! У №1 журналу був оголошений конкурс із складання задач "Рейцен-70", термін якого закінчується надалі – 1 листопада 2005 року. До редакції вже надіслано понад 500 композицій від більше, ніж 100 проблемістів світу із 30 країн світу.

Восени талант дала Вам доля, славетні давньогрецькі музи торкались цього року вашого чола. Багато здоров'я міцно на довгі роки, тепла й любові якнайбільше, ентузіазму молодого бажають Вам

друзі,
спірабінники, студенти

Радісне інтерв'ю

СТУДКОРИ ВИХОДЯТЬ ЗАМІЖ

Народилася сім'я Вікторів. Студентський кореспондент газети університету Тетяна Грудинська знайшла свою кохану половинку – Олега, випускника будівельного факультету КНУБА 2003 року.

"Як Ви познайомилися?" - попросила розказати "А+Б".

-Це сталося холодного зимового вечора 2003 року в гуртожитку №7.

Нас познайомив сусід. Цікаво, що і в мене, і в Олега були юнак і дівчина, з якими кожний з нас дружив. Але невдовзі відлучили, що кожна мить окремо одне від одного здається роком. Тому й 1 жовтня 2005 р. стали на рушник щастя в нашому спільному сімейному житті.

-Тетяно! Де твій чоловік працює?

-Отримавши диплом спеціаліста, Олег працює в ДП "Промгазінвест" прорабом й навчається заочно у Київському національному економічному університеті.

-Як ти вважаєш, чи зможе Олег стати справжнім главою Вашої сім'ї?

-Сподіваюсь, що це буде саме так, тому Олег – добрий, ніжний, розумний, товариський...

Студентська газета бажає дорогому подружжю, щоб довгі роки, все життя освятив своєм дивним промінням вогонь кохання. Відчувайте плече одне одного. Нехай ваш шлюб буде бездоганним, а щастя довгим й вічним!

Редакція газети "А+Б"

Євгенію Александровичу от чистого сердца!

Весна и лето позади,
Ноябрь – осень на исходе,
А это сыплет и дожди...
Законы четкие в природе.

Но только в этом ноябре
Такая ясная погода
И дарит солнышко в судьбе
Всем хоть по пригласи природе.

Да, всеми признанный закон
Всегда имеет исключенье
И наш осенний Скорпион
Весны и лета продолженье.

Кто опровергнет, что всегда
Он и галантен, и подтянут,
Его солидные года
А осень поздноно не тянут.

И почивать он не спешит
На лаврах разных достижений,
Он с вдохновением творит,
Неутомимый наш Евгений.

Король он в шахматах давно
И к рифмам проложил дорогу,
В Европу прорубил окно,
Туда летает понемногу.

При этом у него семья,
Его любимая работа,
В нем уместаются семь Я,
А это вечная забота.

Так как же это понимать,
Когда на нем всех дел лавина?
Ему, пожалуй, тридцать пять,
От нужной даты половина.

Тогда не лучше ли считать,
Что в паспорте его ошибка,
И пожелать творить, дерзать,
Любить и жить всегда с улыбкой!

6 ноября 2005 г. Т.Дембицкая

На пагорбах київських...

МІЖНАРОДНИЙ ЦЕНТР КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

ІНСТИТУТ БЛАГОРОДНИХ ДІВЧАТ

Історія цього будинку, колишнього Жовтневого палацу культури сходить до першої половини XIX століття. Почалося все з того, що відставний генерал Дмитро Бегичев, який володів обширною ділянкою на схилі височини над Хрещатиком, в липні 1834 року повідомив генерал-губернатору Василю Левашову, що готовий цю нерухомість "подарувати на користь відкритого нині в Києві Університету князя Володимира або ж на інший такий загальнокорисний предмет без всякої за те мені оплати або іншої винагороди". Дар був прийнятий з вдячністю. Якийсь час в будинку Бегичева університет зберігав свою бібліотеку, але незабаром за ініціативою Левашова садубу відвели під майбутній Інститут шляхетних

дівчат. В 1838 році почав діяти дівочий навчальний заклад - спершу в тимчасовому приміщенні, але з того ж року почав зводитися монументальний корпус Інституту за проектом архітектора Вікентія Беретті. Вулиця, на яку виходила садуба Інституту, так і була названа - Інститутською.

Після 1917-го "благородні дівчата" котруватися перестали, а корпуси інституту, пошкоджені громадянською війною, відремонтували і узяли собі комундальники. Втім, в 1930-м його повернули в систему освіти: тут повинен був розміститися Інститут по навчанню фахівців-шіркіянки. Але... Коли в 1934 році Київ став столицею УРСР і сюди переїхали всі республіканські міністерства, колишнє приміщення Інституту шляхетних дівчат

уподобав для себе всесильний НКВС. Так кабінети і, особливо, підвали будівлі стали ареною Великого Терору. Звідси одних відправляли в далекі табори, інших – в безземні могили на Луківському кладовищі.

Коли нацисти окупували Київ, запалав центр міста. Постраждала і будівля НКВС. В результаті вибуху і пожежі звалилися всі перекриття, розтрощилася тильна стіна... Декілька років після звільнення будинку стояв в руїнах. А потім група архітекторів на чолі з Олексієм Заваровим приступила до його відновлення. Тепер в цих стінах розмістилися Жовтневий палац культури.

Після реконструкції планування будівлі стало зовсім іншим. Був прибудований зал на 2180 місць, організований центральний вхід з обширним вестибюлем і колонадою, облаштовані простори фойє. А в підвалах, де перед війною катували і розстрілювали, розмістилися каси і гардероби.

Жовтневий палац відкрився в 1958 році і аж до споруд Палацу "Україна" (1970) залишався головною сценою України. Тут проводилися найбільші з'їзди, збори і концерти.

Саме в залі Жовтневого палацу в жовтні 1965 року до прапора міста-героя Києва прикрипили Золоту Зірку. А в квітні 1966-го гостем комсомольського з'їзду в цих стінах був космонавт №1 Юрій Гагарін.

М.Кальницький,
історик, киевознавець
На фото: Інститут шляхетних дівчат.
З гравюри середини XIX в.

Небезпечний мобільник ВИПРОМІНЮВАННЯ У ВАШУ ГОЛОВУ

Для того, щоб матеріали у нашій студентській газеті "Архітектура і будівництво" були цікавими й їх бажали прочитати якнайбільша кількість читачів, студентські кореспонденти багато працюють. Окрім інформацій, повідомлень, інтерв'ю з представниками КНУБА, тобто студентами, викладачами, спірабінниками, вони переглядають величезну кількість студентських газет і журналів, які видаються в Україні, Росії та закордоном. Сьогодні студентка Наталка Середняк пропонує інтерв'ю, яке було надруковано недавно в студентському тижневику "Аудиторія", видавцем якого є національний університет "Львівська Політехніка".

"Часто нарікають, що наука у вищих навчальних закладах значно відстає від науково-технічного прогресу, який маємо в реальному житті. Студенти Політехніки також часом скаржаться, що роблять лабораторні роботи на старому обладнанні. А один знайомий нещодавно розповідає, що навіть декілька років тому мобільний телефон в Інституті телекомунікацій, радіоелектроніки та електронної техніки вивчали за такою старою моделлю, яку і на той час уже можна було називати раритетом. Звичайно, фінансове забезпечення багатьох кафедр далеко не ідеальне. Однак у цьому ж ІТРЕ вже в лютому цього року захищали дисертацію на доволі актуальну сучасну тему: асистент кафедри ЕЗІКТ Євгенія Яковенко досліджувала розподіл поля мобільного радіо-телефону у фантомі людини.

Масове використання мобільних телефонів останнім часом викликало різке збільшення опромінення населення. Євгенія досліджувала, як розподілити це випромінювання в організмі людини, аби вона було мінімально шкідливе.

Я брала до уваги суто радіофізичні властивості людини, модель тіла, тобто не враховувала, що є кровообіг, теплообмін. Тому вивчала, як буде розподілятися випромінювання у, так би мовити, неправильному геометрично циліндрі, – розповідає молода дослідниця. – Ви знаєте, що на опро-

мінення існують допустимі норми. Найбільше мене здивувало і вразило те, що стандарт є різний у різних країнах. Якщо стандарт справді обґрунтований, він має бути єдиний для усіх. І для того, щоб з'ясувати, чи телефон цим стандартам відповідає, можна застосувати виведену математичну формулу. Я не кажу, що це буде повна інформація, але вона є початковою і її потім можна уточнювати.

Євгенія Яковенко використала метод, який раніше практично ніхто не застосовував – метод інтегральних рівнянь. На її думку, математичне моделювання у даному разі – чи не єдиний метод дослідження.

Звичайно, помірять було б краще, погоджується новоспечена кандидатка наук, але в живу голову вимірний пристрій не закладаєш. Такі дослідження проводяться переважно на мишах (дешевий "матеріал", крім того, вони швидко розмножуються). Якщо виникають якісь патології, є можливість достатньо скоро це побачити.

Як можна використовувати результати Ваших досліджень? Ви рекомендували б заборонити якісь моделі телефонів чи щось удосконалити?

Я досліджувала не телефон певної фірми, певної моделі, а просто певний тип антен. Я брала їхні технічні характеристики й враховувала, як впливає випромінювання. Ну, поперше, можна вдосконалити конструкцію радіотелефону, змінивши, скажімо, властивості тієї самої антени, щоб вона була потужна, щоб забезпечувати нормальний прийом, а з другого боку, щоб випромінювання було не настільки сильне, аби шкодити організму людини. Подружжю, розробіть якісь засоби захисту. До речі, якщо ви захочете дізнатися в якомуусь мобільному зв'язку певні технічні характеристики телефонів (скажімо, потужність антени тощо), вам цієї інформації ніхто не дасть. В паспорті телефону пишуть, що є поліфонія, відродзвінок, вихід в Інтернет, а скільки у вашу голову випромінювання йде, вам не скаже ніхто...

Ви можете проаналізувати, наскільки шкідливим є конкретний телефон?

Психологічна служба

Наш спірабінник Світлана Шаргородська з сином Максимом

ЯК СТАТИ ДОБРОЮ МАМОЮ

Материнство – складний феномен, що має фізіологічні та психологічні механізми, еволюційну історію, культурні та індивідуальні особливості. Психолог Д.Віннікот казав, що здатність жінки "бути достатньо доброю матір'ю" формується на основі її досвіду взаємодії з рідною матір'ю, під час гри та взаємодії з маленькими дітьми в дитинстві, а також у процесі власної вагітності та материнства.

Стосунки з рідною матір'ю

Цей етап починається дуже рано, з утробного розвитку, і продовжується фактично ціле життя жінки. Визначальним є період до одного року, коли формуються базові особистісні і ставлення до світу. Від того, як мама брала участь в емоційній підтримці дитини, чи бачила дівчинку

задоволення від материнства в мамі, чи це їй подавалося як невдячна праця. Наскільки мати і донька любили одна одну, чи позитивно характеризували стада дівчинки. Треба пам'ятати, що в цей період виймає почуття вартості самого себе як дитини (діти – це добре чи погано).

Гривна діяльність

Важливим є долати зміст материнства в сюжетно-рольову гру, в якій дівчинка бере на себе роль матері. Під час гри дитина проектує те, що бачить і відчуває стосовно себе – вона буде ставитися до іграшки – "дитини" так само, як її мама ставиться до неї. Найкращою лляшкою для дівчинки 3-5 років буде прототип немовляти, дитинки, але як нік не Барбі чи будь-якої іншої ляльки-жінки.

(закінчення на стор. 6)

(закінчення на стор. 6)

Спорт НОВИХ ПЕРЕМОГ!

14-16 жовтня відбувся чемпіонат міста Києва з боксу серед вищих навчальних закладів. Члени збірної команди нашого університету посіли перші та призові місця у змаганнях. Вітаємо тринадцятьох учасників змагань. Серед них: О.Швед (випускник арх. фак.) – I місце; К.Геронімус (ПЦБ-18) – I місце; М.Кочорба (АТГ-22) – II місце; О.Пінчук (СВВ-51) – II місце; К.Люшенко (ПЦБ-35) – II місце; Т.Молодадзе (МБГ-15) – II місце; А.Шома (ПЦБ-56) – III місце; С.Росомаха (ГД-31) – III місце; С.Львово (МБГ-43) – III місце; М.Пономаренко (ЕКБ-12) – III місце; Л.Зінченко (АБС-24) – III місце; В.Стушченко (ПЦБ-21) – III місце; І.Полончук (СВВ-32) – III місце. Нових перемог у спорті, успіхів у навчанні й особистому житті!

Інф.спортклубу "Зодчий"

ЯК СТАТИ ДОВОРОЮ МАМОЮ

(початок на стор. 5)
По-перше, такі забавки імітують дорослу жінку, і дівчинка замість того, щоб няньчити, обслуговує її; по-друге, такі ляльки блокують увяд дитини. У грі відбувається конкретне вправляння у всіх "операційних" материнських поведінок.

Етап забавляння

Цей період має чіткі вікові межі. Він починається з 4-5 років, коли добре розвинута сюжетно-рольова гра, і закінчується до початку статевого дозрівання. Пік цього етапу – вік від шести до десяти років. До цього віку вже є уявлення про специфіку взаємодії дорослих із немовлятами та її обговорення з лялькою. Саме в цей період діти проявляють бажання до участі у "справжній" діяльності дорослих, адже окрім бажання для того в них уже є певні можливості, саме в цьому віці в родині дуже бажані братик чи сестричка.

Етап розмежування материнської і статевої сфер

У підлітковому віці інтереси зміщуються у бік інтимно-особистого спілкування з ровесниками і пізнавальної діяльності, у бік статевого дозрівання. Якщо батьки вирішили народити другу дитину, неодмінно запитайте думку старшої. У ніякому разі не змушуйте бабати немовля без її бажання. Майже дорослий дитині важко не до маляти, і це нормально. Поза жайте її думку! Інше сформулює ставлення до немовляти як до зайвої морочки, перешкоди. Завдання батьків у цей період – намагатися повністю заловнити інформаційний вакуум у доньки. Якщо батьки постійно говорять, що секс – це погано, не можна, непристойно, то відповідно і діти – погано, вагітність – погано, адже це все взаємопов'язано. Мама повинна розкрити переваги материнства, тайство інтимних стосунків, чарівність вагітності, а дівчина сама вирішить, коли з ким їй це робити. На рішення вплинуть її інтелектуальне, етичне, моральне виховання та мікроклімат у сім'ї. Один із найбільш впливів – ставлення батька до матері.

Т.М.

ДЛЯ СТУДЕНТІВ ХХІ СТОЛІТТЯ!

Студенти найпрогресивніша частина населення планети. Студент завжди йде в ногу з часом. Він перший безплатно уловлює все нове й цікаве. А тому ця інформація для вас!

Шановні студенти Київського національного університету будівництва і архітектури!

Приватбанк спеціально для вас розробив унікальний проєкт – пакет послуг "Крок в майбутнє". До нього входять:

- міжнародна платіжна мультимедійна карта "Крок в майбутнє" на платформі Visa Classic можливість вільного дизайну;
- депозитний внесок "Скарбничка";
- кредитна карта "Універсальна для студентів";
- дистанційне керування своїм банківським рахунком як через мобільний телефон (MobileBanking), так і через Інтернет (Приват – 24);
- послуга "Регулярні платежі".

Ваші батьки зможуть перерахувати гроші на Вашу карту "Крок в майбутнє" у будь-який час в межах України і за рубежем. При цьому Ви зможете розплатитися цією картою в будь-якому магазині, де є POS-термінал із знаком Visa, або зняти готівку в будь-якому з 3000 банкоматів у всіх кутках України.

ВИПРОМІНЮВАННЯ У ВАШУ ГОЛОВУ

(початок на стор. 5)

З вигляду, звичайно, ні. Все одно потрібні технічні характеристики. Щоб знати, що за телефон, я мушу з допомогою спеціальної апаратури поміряти. До речі, як впливає спектр звукового сигналу, я це не досліджувала, хочу вважати за це пізнiше. З одного боку, статистики про шкідливість мобільних телефонів нема. З іншого боку, коли в Оксфордi вчені досліджували "мобілки" на мишках, то зробили висновок, що підвищується ймовірність захворювань, пошкоджується ДНК, тобто порушується механізм відтворення.

Як фактично у царині шкідливості мобільних телефонів, що Ви рекомендували б їхнім власникам?

Поради традиційні: звисно, вимикати на ніч, тримати далеко від голови, від статевої організації. Кажуть, що можливий кумулятивний ефект (тобто негативний вплив з часом нагромаджується, а потім відбувається перехід з кількості – або часу, або потужності – в якість). Крім того, кажуть, що випромінювання б'є по найслабших місцях – це в кожного індивідуально. Надалі я маю намір займатися засобами захисту. Певна річ, що ніхто не буде надівати на голову відро. Просто розмір екрана має приблизно дорівнювати розмірові об'єкта, що його він захищає. Коли ліплять маленьку пластинку, то є лише незначний відсоток зменшення впливу, але екраном це назвати не можна.

Отож однозначно: мобільні телефони, які є нічні – шкідливі?

Я би так не формулювала. Якщо скажу, що мобільний телефон шкідливий, я повинна навести статистику, що стільки-то людей захворіло від того, що користувалися мобільними телефонами. Мало того, це ще треба доводити, що вони захворили саме від того. Наприклад, університет, у Таллінні проводив тестування. Учені виявили, що студенти, які користуються мобільними телефонами, ці тести написали гірше. Який там коефіцієнт кореляції, важко сказати, але факт зафіксовано.

У Вас є мобільний телефон?

Так, є. Чесно кажучи, його характеристики я не вимірювала. Зрештою, я нім рідко користуюся, бо нема потреби, не більше рази на добу. Одно слово, для себе я результатами дослідження не користуюся.

Т.Ковальчук-Пасович

P.S. До речі, у США та Англії для під'їдання до мережі стільникового зв'язку користувачі мобільного телефону повинні подати довідку про те, що не хворіли на онкозахворювання, зокрема головного мозку. Крім того, у багатьох країнах (США, Японія) не рекомендують користуватися мобільним телефоном дітям до 14 років.

Т.М.

Так тримати

На рахунку нашого університету знову перемога. 26 листопада відбувся фінал загальноміського конкурсу "Візітна картка ВУЗу – 2005". П'ять команд демонстрували свої творчі сценічні здібності, розповідаючи про власний навчальний заклад.

Гумор, жарти, пісні, джаз-балет, відеопродукція, бойові мистецтва... А блиск і розмаїття костюмів та коштовний сценічний ревізюв конкурентів? Це треба було бачити!

Проте "Дивні люди" вкотре здивували усіх. За 17 хвилин (за Положенням конкурсу – 15хв.) вони чітко й влучно сказали те, що інші показували за 45 хвилин. На противагу блиску вбрання й жарових вкраплень (вокального) та ба-

летного жанру) наші студенти виставили чудове акторське виконання й дотепний сценарій.

Глядачі сміялись до сліз від початку виступу команди до фінальної сцени, в якій "Дивні люди" продемонстрували, що вони ж таки дійсно сини й доньки України, котрі щиро й віддано люблять свою землю. Стримана, ненав'язлива патетика, яка пройняла до глибини серця.

А журі, мабуть, засоромилось втретє присудити колективу І місце й дали друге. Та і господарям зали Національного авіаційного університету, де проходив конкурс, треба було, нарешті, виграти. Тим більше, що вони майже годину окупували сцену та ще й сам ректор НАУ, професор В.П.Бабак вийшов на фінальну пісню. Але журі виявило непослідовність, присудивши нашим "стемівцям" спеціальний приз "За найвищу акторську майстерність". І справді не поміти-

ти й не відзначити цього було важко! Отже, вітаємо STEM "Дивні люди"!!!

Ось вони переможці: Дмитро Помятнов (ІТЕП-51), Тетяна Оуд (АТГ-51), Олеся Кривденко (ІУСТ-51), Сергій Кудя (ПН-42), Ігор Михайленко (ТБКВМ), Олексій Шарофан (МО-43), Олена Ткаченко (ТБКВМ-32), Максим Миколаєць (ТБКВМ-32), Олександр Колесник (ТБКВМ-23), Олена Татаровська (ЗІК-22), Вячеслав Козачок, Артем Новиков (випускники ФАІТУ 2004 року), Юрій Громовий (випускник ТБКВМ 2005 року).

Так тримати!!! STEMу "Дивні люди" – гіб-гіб-УРА!!!

О. Сергієнко,
завідділом з організаційно-виховної роботи

У ФРАНЦІЇ, АВСТРІЇ, ІТАЛІЇ НЕЧУПАРАМ НЕ СОРОМЛЯТЬСЯ РОБИТИ ЗАУВАЖЕННЯ

Зізнаюсь, що дуже переймаюся зовнішнім виглядом нашої столиці, яку не встигають прибирати потужні комунальні служби. Зранку чисті міста надвечір стає схожим на велетенський смітник. Іноколи просто диву даєшся: як можна так поводитися не тільки на очах чужих людей, а й своїх знайомих та рідних.

Нещодавно мій приятель повернувся з закордонної поїздки і поділився враженнями від вояжу Західною Європою. Розповідав не так про рівень життя в Австрії, Франції, Італії (хоч і справді він досить високий), як про людей, котрі виробили цивілізовані норми поведінки. Так ось, вулиці там чисті передусім тому, що ніхто не смієти. Люди не соромляться навіть зробити зауваження, якщо раптом з'явиться якийсь нечупара. Шоправад, сміттєзбірники є на кожному кроці. І не якісь там витвори мистецтва, що коштують бознаскільки,

а звичайнісінькі целофанові торби, підвішені на спеціальних кронштейнах.

Ні в транспорті, ні на вулицях навіть у спеку нема людей, які б розгубовували з пляшками води, не кажучи вже про пиво чи міцніші напої. Діять і п'ють там, де належить: у ресторанах, кав'ярнях чи в парку на пікнічку, не залишаючи жодних слідів свого перебування.

Нема проблем і з тим, хто кого пропусає на переходи: водії пішохода чи навпаки. На "зебрах" люди навіть не озиряються, а галанти водії раз по раз зупиняються, щоб дати дорогу перехожим, котрі йдуть і на червоне світло. Такого поняття, як паркування на тротуарі, взагалі не існує. Авто стоять на проїжджій частині. Шоправад, не завжди діє. Але ж можна. Однак у цьому разі вони обклеєні штрафними квитанціями або їх вивозять евакуаторами. До речі, один тягач (досить маленький і потужний) одразу забирає три авто.

Реклама є, але не в такій кількості, як у нас. Тютюну і алкоголю взагалі не видно, а заклади піти на концерт мегазірки чи купити якийсь товар не розвішують на забетонованих стендах заввишки з двоповерховий будинок. На телебаченні теж усе в міру: скільки не перемикай – нема такого, щоб на всіх каналах хвилини п'ять була суцільна реклама. Не передають і безперервно го сексу та мордобою, причому навіть у вечірні години.

Що ж до ще одного суспільного явища – бруталної лайки, то тут приятель нічого не міг сказати, адже не знає європейських мов. Та, мабуть, і цього в них менше, ніж у нас, адже пристойність – це, як мовиться, елемент культури, яка або є, або її нема...

Світлана Корсун
студентка, киянка

ВІЯННЯ МОДИ

Хоч і в листопаді було в Києві тепло, сонце дарувало нам свої останні промені, але тепла від них було все менше й менше. Треба витягати й переглядати осінній й зимовий одяг на його придатність до цьогорічної моди. Ось, що розповіли нам модельєри, які виставляли колекцію Айни Гасе:

– У нашому одягу восени й взимку домінуватиме (переконають дизайнери – від авт.) речі чорного, ностальгійного, аристократичного, строгого кольору. Окрім чорного, у фаворитах моди будуть сірий, коричневий і фіолетовий. Шоколадний і мідний теж популярні. До них пасуватимуть розмаїті чорні ювелірні прикраси, чорне мереживо, макіяж, близький до натурального, в якому головне – чіткі брови, а також доглянуте блискуче, ніби відполіроване дерево, волосся. Допускаються спалахи барвистих розмаїтостей у вигляді вкраплень глибого, смарагдового, малинового, кольору слонов'ячої кістки і кавового.

Взагалі цього часу нам пропонують повернення у 60-80-ті роки. Головна тенденція нового сезону – об'ємність: об'ємні твдові спідниці нижче коліна, об'ємні пальта-трапезці з лінією, що розширюється від плеча, і квічати плаття, схожі на купю. Виглядатиме особливо, якщо додасте у свій гардероб речі майже всіх сучасних миських субкультур: від відверто спортивного хіп-хопа до романтичних рюкаві-літариків і готичних настроїв, що проявляються у прямих звужених спідницях і платтях з розширеними, чітко окресленими плічми.

Що стосується тканин, то повертається оксамит, насамперед – велюр. З нього пошиті посвяженні костюми і вечірні туалети – плаття, штани, навіть пальта. У моді також тканина "шотлан-

дка", теб і вже ближче до кінця грудня – хутро. Хутрянні оздобі різного кольору красуються по краю спідниць, на рукавах, комірах як у жінок, так і в чоловіків...

Потрібні восени-взимку речі – це піджак у стилі "мілітар" (не кольору хакі, а такий строгий, як шинель), оригінальний в'язаний одяг модних кольорів (тактач, чорного, сірого, коричневого чи фіолетового), практична містка сумка на реміні (її зручно перекидати через плече), черевики теж у стилі "мілітар" (високі, на каблучках, шкіряні, можуть бути з вишивкою), тонкий шарф з шифону або шерсті. Решту дрібниць добирайте самі, щоб виглядати не тільки оригінально, а й модно.

Гріємо вуха й мозки

Цей зими особливий писк моди – наушники з хутра й вишукані капелюхи із фетру та в'язані шапки без верхівки. Шапка-ушанка. Фасон її трохи змінені: вона стала довшими, хутро густішим. Чисто чоловіча версія: з короткого хутра шийська кепка з відкладними вухами. Носити її можуть і хлопці й дідуся – тепло і косири. Іх тепер чіпляють й до в'язаних шапок. Для тих, хто любить класику, з'явилось багато екстравагантних капелюхів з полями, немов тільки що зійшли з подіуму. Ще довго не могла відірватися очей від рожевої будівнички із зіркою у "алмазів". Цей "революційний" екземпляр пошито з штучної замши та хутра й

зроблено його не турками, а вітчизняними виробниками з Луганська.

Рекомендації рекомендаціями, але знайте, що ставка в колекції модельєрів зроблена на вираження свого внутрішнього "я", нестандартність мислення, сміливість у рішеннях і яскравість індивідуальності. Тобто прислухайтесь насамперед до себе, до власних фантазій. Якщо це любите чорне, носіть біле, оранжеве, червоне – у натовпі помітно вирізнятиметесь. А добрий настрій творитиме дива.

Вела бесіду з модельєрами
Т.Весела, студентка 1 курсу КНУБА

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: knuba@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"
Свідцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПЮЛ", вул. Волинська, 60

Редактор **Ірина Герасченкова**
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 252180, м. Київ-180,
Поштовий проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35